ادامه از صفحه اول

از اسب‌افتادگان

ربیعی دراین‌باره می‌گوید: «دوستان ادیب کُرد این پیشنهاد را دادند و با توجه به اینکه حاکمیت فضای امنیتی غائله‌های پس از انقلاب و جنگ تحمیلی، اجازه این کار را به هرکس نمی‌داد، از نفوذ و قدرتم برای احقاق این حق که واقعا هم به آن باور داشتم، اقدام کردم. موضوع را با «میرحسین موسوی» در میان گذاشتم و موسوی یک میلیون تومان پول به این کار فرهنگی اختصاص داد». به‌عنوان یک اصلاح‌طلب کرد، گاهی به این موضوع می‌اندیشم که رأی بالای کردستانی‌ها به جریان اصلاحات و اصلاح‌طلبی در همه انتخابات‌ها ممکن است از این قبیل قدرشناسی نشئت گرفته باشد؛ صدالبته در تعبیر این موضوع که کردها ذاتا آدم‌های قدرشناسی هستند، شکی نیست. تاریخ ثابت کرده است کردی که نمک بخورد، نمک‌گیر می‌شود و نمکدان‌شکنی نمی‌کند. با تأسیس مرکز نشر و گسترش فرهنگ و ادبیات کردی، «سروه» تنها مجله کردی آن دوران از دل ذهن زیبای این افراد متولد شد و با حمایت این روشنفکران جوان، مدیریت این مجله وزین به استادان بزرگی چون «محمدامین شیخ‌الاسلامی» ملقب به «هیمن» واگذار شد.

«احمد قاضی» که پس از استاد هیمن، ۱۵ سال امانت سردبیری سروه را تقبل کرد، درباره مجله سروه می‌گوید: «در سال ۱۳۶۴ مجوز انتشار مجله سروه صادر شد و ماموستا «هیمن» هم سردبیر شد. ماموستا هیمن که سنگ زیربنا و بنیان‌گذار «سروه» بود، بیشتر از چهار شماره مهلت سردبیری این مجله مهم ادبی - فرهنگی را نداشت و چهره در نقاب خاک کشید، بعد از فوت استاد، مسئولیت سنگین سردبیری از شماره ششم (پاییز ۱۳۶۵ تا ۱۳۸۰) لغایت زمان انتقال مجله سروه از ارومیه به سنندج به بنده[احمد قاضی] سپرده شد». همان‌طور که ذکر شد؛ «سروه» پس از مرگ استاد هیمن یتیم نماند و با مدیریت احمد قاضی و همراهی شورای نویسندگان، متشکل از قلم‌زنان و شاعران و خردورزانی مانند؛ «کریم قیومی»، «فاروق کیخسروی»، «عزیز کیخسروی»، «سیدفهیم سرروتی»، «حمید زرزا»، «حسین محمدی»، «عزیز آلی»، «مصطفی فتاحی‌قاضی»، «رسول ویسی»، «مارف آغایی» و «پرویز جهانی» به راه روشن ادبی-فرهنگی استاد استمرار بخشید.

جدا از اثرات فاخر و برجسته زبان کردی که در انتشارات «صلاح‌الدین ایوبی» فرصت انتشار پیدا کرد و عرضه شد، چاپ و تداوم انتشار مجله «سروه» برای ادعای ادای دین «برادر عباد» به مردم کرد کافی بود. ارتباط نزدیک و واقع‌بینانه «علی ربیعی» با اکراد و حفظ و استمرار این پیوند در دهه‌های اخیر در قالب دیدار و نشست‌های هم‌اندیشی صمیمی و آشنایی با تفکر نسل جدید و جوان این مردم نجیب و بزرگ در حالی به‌صورت متناوب تکرار شده است که ربیعی در بالاترین پست‌های دولتی، بیشترین مشغله کاری و محدودیت زمانی را دارد. «ربیعی» در ششم دی ماه سال ۹۶ و زمانی که هنوز به وزارت ملبس بود، برای کلنگ‌زنی یک بیمارستان تأمین اجتماعی به مهاباد، به تعبیر رهبر انقلاب؛ «شهر جوانان بااستعداد و انسان‌های هوشمند» آمد، در مهاباد شجاعانه از «قاضی محمد» گفت و مهاباد را شهر بزرگمردانی همچون قاضی خطاب کرد.

عامه اهل سنت و در کنار آنها کردها برای پیروزی حسن روحانی سنگ تمام گذاشتند. اما این ربیعی بود که با معرفی «سلیمان پاک‌سرشت» استاد دانشگاه و پژوهشگر خلاق و نمونه کشوری به عنوان معاون وزیر و رئیس سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور یک بار دیگر عقد اخوتش را با کردها تجدید کرد. تعامل مؤثر با نهادهای مدنی و تشکل‌های کارگری، داشتن رویکرد اجتماعی به منظور توانمندسازی قشر محروم، ارتقای شاخص‌های بیمه که شامل ۱۱ میلیون ایرانی می‌شود، تدوین و اجرای طرح اشتغال فراگیر، یکسان‌سازی حقوق بازنشستگان، پرداخت به‌موقع حقوق مددجویان سازمان بهزیستی و کمیته امداد حضرت امام، رشد ۵۱درصدی تشکل‌های کارگری و کارفرمایی، برنامه پیشگیری از معلولیت‌ها، آشنایی کامل با تنگناهای جامعه کارگری، کاهش ساعات کاری بانوان، افزایش و اجباری‌کردن مشاوره‌ها، رشد بیش از ۴۰درصدی مؤسسات خیریه، کاهش محسوس آسیب‌های اجتماعی، حمایت تمام‌قد از مهارت‌آموزی و رشد و ارتقای فرهنگ کار گوشه‌هایی از کارنامه این پژوهشگر محسوب می‌شوند. رفتار او قبل و بعد از استیضاح در اوج حملات رسانه‌ها نقطه تمایز در مجموعه اعداد گنگ آدم‌هاست. او در گذشته نیز وقتی پسرش «محمدجواد» را به واسطه تصادف با راننده فراری یک خودرو لایی‌کش، از دست داد، پس از دستگیری راننده خاطی، با سعه صدر از تاوان قاتل سهوی فرزندش گذشت و گفت: «با توجه به مسئولیتم در جامعه معتقد هستم این فرد را که در خیابان لایی می‌کشد ما تولید و تربیت کرده‌ایم و از سیاست‌های غلط ماست که این فرد به این میزان بی‌مسئولیت بار آمده است، چراکه اگر او در همان دقایق اولیه «محمدجواد» را به بیمارستان رسانیده بود، پسرم فوت نمی‌کرد». او با استیضاح تمام نمی‌شود.

دیوان عدالت اداری بار دیگر حق را به کارگزاران روستایی داد

ناکامی دوباره مخابرات

شرق: پرونده جنجالی مخابرات و کارگزاران روستایی سرانجام مختومه شد و دیوان عدالت اداری نیز، رأی را به نفع دائمی‌شدن قراردادهای کارگزاران روستایی مخابرات صادر کرد. این پرونده که پیش‌تر به سبب سرپیچی شرکت مخابرات از قانون رسمی کشور به دیوان عدالت اداری رفته بود، با پیگیری‌های کارگزاران و انعکاس آن در «شرق» دوباره به در بسته خورد و رئیس هیئت تخصصی بیمه، کار و تأمین اجتماعی دیوان عدالت اداری، برای بار دوم، شکایت مطروحه از سوی این شرکت مبنی‌بر رد بخش‌نامه روابط کار و جبران خدمت وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی را رد کرد. حالا بر اساس رأی عالی‌ترین دیوان دادرسی داخلی، شرکت مخابرات موظف است با شش هزار کارگزار روستایی که به‌صورت قرارداد موقت مشغول به کار بودند، قرارداد دائم منعقد کند و هرگونه سرپیچی از این مسئله سرپیچی مجدد این شرکت از عالی‌ترین مرجع قضائی کشور محسوب می‌شود. در حکم دیوان عدالت اداری که بر مبنای شکایت شرکت مخابرات ایران از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و مدیرکل روابط کار و جبران خدمت این شرکت صادر شد، آمده است: «نظر به اینکه استمرار پرداخت حق بیمه و انعقاد قرارداد مستقیم با کارگران، پیمانکاران و کارگران مخابرات روستایی تا زمان بازنشستگی در سطر دوازدهم الی پانزدهم ماده ۸۳ قانون اصلاحی برخی مواد قانون تنظیم‌بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۹۳/۱۲/۴ دلالت بر قرارداد دائم دارد و بخش‌نامه معترض‌عنه در تبیین حکم مقنن و شیوه‌نامه اجرائی ماده ۸۳ قانون مذکور تنظیم شده است. لذا خلاف قانون و خارج از اختیارات مرجع وضع نبوده و به استناد بند (ب) ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ حکم به رد شکایت صادر و اعلام می‌گردد و درخصوص دعوی وارد ثالث انجمن صنفی کارگران مخابرات روستایی شهرستان‌های مشهد، فریمان، چناران، بینالود، قزوین به خواسته رد شکایت شرکت مخابرات ایران و تأیید بخش‌نامه مورد اعتراض، نظر به اینکه شکایت شرکت مخابرات ایران به‌شرح صدرالذکر منتهی به صدور حکم به رد شکایت گردیده و نتیجتا خواسته کارگزاران و کارگران مخابرات روستایی مبنی‌بر عدم ابطال بخش‌نامه معترض‌عنه سالبه به انتفاء موضوع شده است، به استناد بند (ج) ماده ۵۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری قرار رد شکایت وارد ثالث صادر و اعلام می‌گردد». بر اساس قانون، دیوان عدالت اداری ۲۰ روز را از تاریخ صدور از سوی ریاست محترم دیوان عدالت اداری یا ۱۰ نفر از قضات دیوان، برای اعتراض شرکت ملی مخابرات در نظر گرفته است.

ماجرا چیست؟

ساختمان مرکزی مخابرات ایران در خیابان سردار جنگل، بارها محل تجمع کارگزاران مخابرات در نقد تبعیت‌نکردن شرکت مخابرات از قانون بود؛ قانونی که پس از خصوصی‌سازی این شرکت در سال ۸۸، به این شرکت یادآور شد این خصوصی‌سازی باید با ادامه مسیر قبل در قراردادها و بدون تعدیل نیرو انجام شود، اما از همان سال تا امروز، با وجود احکام قوه قضائیه، اداره‌های کار کل کشور و دیوان عدالت اداری مبنی‌بر انعقاد قرارداد دائم بین کارفرما و کارگر و پرداخت حقوق تام به کارکنان، تاکنون اجرائی نشده است. حتی در یکی از این تجمع‌ها، معاون منابع انسانی این شرکت علنا به کارگزاران روستایی اعلام کرد که سهام‌داران اصلی، مخالف انعقاد این قراردادها و اجرای ماده ۸۳ قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم‌بخشی از مقررات مالی دولت در سال ۹۲ (با تأکید بر نوع قرارداد مخابرات و کارکنان این شرکت) هستند.

همین مسئله سبب شد که از سال ۹۳ در پی اعتراض کارگزاران روستایی مخابرات برای موقتی‌شدن قراردادهایشان که پس از خصوصی‌سازی مخابرات به وقوع پیوسته بود، مجلس شورای اسلامی، در ماده ۸۳ قانون الحاق برخی مواد به قانون بخشی از مقررات مالی دولت (۲) بودجه، تصویب کرد قرارداد کارگزاران روستایی باید تا زمان بازنشستگی، قرارداد مستقیم باشد. بعد از این، شرکت مخابرات در سال ۹۴، طی روندی با همه کارگزاران روستایی قرارداد موقت یک‌ساله منعقد کرد که با مر قانون در تضاد بود. به‌همین‌دلیل کارگزاران روستایی به وزارت کار شکایت بردند. وزارت کار هم از مجلس، نظر مشورتی خواست و نظر مشورتی مجلس بر این بود که منظور از قراردادهای مستقیم همان قرارداد دائم است و همین نظر مشورتی مجلس در تفسیر ماده ۸۳، مبنای حدود هزار رأیی بود که به‌نفع کارگزاران روستایی تا به امروز در کل کشور در شوراهای حل اختلاف به ثبت رسیده است. بااین‌حال، این اقدام به مذاق شرکت مخابرات خوش نیامد و از وزارت کار برای صدور این آرا به دیوان عدالت اداری شکایت برد. به‌این‌ترتیب در مرحله اول رأی‌دهی، دیوان عدالت اداری به نفع کارگزاران روستایی رأی به دائمی‌بودن قراردادهایشان داد. مخابرات باز هم کوتاه نیامد و با شماره نامه‌ای دیگر، شکایت دیگری علیه وزارت کار به ثبت رساند که این‌بار این شکایت در شعبه دیگری از دیوان عدالت اداری حکم بر توقف دائمی قلمدادشدن قراردادهای کارگزاران روستایی می‌داد. به سبب تفاوت این دو رأی، موضوع به هیئت عمومی دیوان عدالت اداری سپرده شد و هیئت عمومی دیوان هم به دلیل تخصصی‌بودن موضوع، دوباره آن را به کمیسیون تخصصی بازگرداند تا پس از بررسی دوباره در هیئت عمومی به رأی گذاشته شود و در نهایت نیز با حکم دیوان با رأی کمیسیون تخصصی دوباره بر صحت خواسته کارگزاران روستایی، تأکید شد.

> **بر اساس رأی عالی‌ترین دیوان دادرسی داخلی، شرکت مخابرات موظف است با شش هزار کارگزار روستایی که به‌صورت قرارداد موقت مشغول به کار بودند، قرارداد دائم منعقد کند و هرگونه سرپیچی مجدد این شرکت از عالی‌ترین مرجع قضائی کشور محسوب می‌شود. این اتفاق، دومین شکست مخابرات در دیوان عدالت اداری محسوب می‌شود**

بازی مخابرات با کارگزاران

در این مدت، بارها شرکت مخابرات ایران، با برگزاری نشست‌های مشترک با کارگزاران روستایی در پی وقت‌کشی برمی‌آمد، بلکه رأی دیوان به نفع مخابرات صادر شود. بر این اساس، بارها پس از نشست‌های مشترک و وعده دائمی‌کردن قراردادهای کارگزاران روستایی، با فاصله کوتاهی این نشست‌ها متوقف می‌شد و درمقابل فشارها برای گرفتن امضای قرارداد موقت یک‌ساله با کارگزاران روستایی با روش‌های مختلفی، از جمله تهدید و ترغیب بیشتر شد. در همان زمان‌ها ظن این می‌رفت که مسئولان مخابرات در پی آن بودند که با تأکید بر مذاکره، از تجمعات کارگری جلوگیری کنند و در کنار آن در شهرستان‌ها، راه تهدید کارگزاران روستایی برای اجرائی‌کردن قراردادهای بلاتکلیف موقتی را در پیش گیرند.

رأی دیوان معطوف به چیست؟

در موارد ذکرشده در حکم دیوان بر خواسته تبدیل قراردادهای موقت به دائم تأکید شده و نوشته شده است: «چنانچه تا تاریخ صدور این نامه قراردادهای موقتی فی‌مابین آن شرکت و کارگزاران مخابرات روستایی مشمول این قانون منعقد شده باشد، در صورت تمایل کارگزاران شرکت مخابرات مکلف به تبدیل قرارداد موقت آنان به دائم است». همچنین در این حکم به دفاعیات وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی اشاره شده و آمده است: «با توجه به ماده ۸۳ قانون اصلاح برخی مواد قانون تنظیم‌بخشی از مقررات مالی دولت مبنی‌بر الزام شرکت مخابرات ایران به انعقاد قرارداد مستقیم با کارگزاران و کارگران مخابرات روستایی تا زمان بازنشستگی شامل تمامی کارگزارانی است که قبل و در هنگام ابلاغ این قانون یعنی (۹۳/۱۲/۴) طرف قرارداد شرکت مخابرات بوده‌اند. حتی اگر آنها در فهرست هشت‌هزارنفره تهیه‌شده توسط کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی موجود نباشد».

افزایش ۶ تا ۱۰ میلیون تومانی قیمت خودرو

به نظر می‌رسید آرامش قیمتی به بازار خودرو بازگشته، اما تغییرات قیمتی روزهای گذشته همه معادلات را برهم زد؛ به طوری که قیمت برخی خودروهای داخلی با افزایش شش تا ۱۰ میلیون‌تومانی مواجه شد. به گزارش خبرآنلاین، بررسی‌ها در بازار خودروهای داخلی حاکی از افزایش حدود شش تا ۱۰ میلیون‌تومانی قیمت‌هاست و به باور فعالان بازار، دلیل اصلی این موضوع، نوسان نرخ ارز است. البته گفته می‌شود چراغ سبز مجلس به خودروسازان و به دنبال سخنان اخیر یکی از نمایندگان درباره آزادسازی قیمت خودرو، موج تازه‌ای در افزایش قیمت خودرو در بازار ایجاد شد؛ به طوری که پراید ۱۱۱ به قیمت ۳۰ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان در بازار فروخته شد. از سوی دیگر، قیمت پژوپارس TU5 که در هفته گذشته به ۶۰ میلیون تومان رسیده بود، با افزایش ۱۰ میلیون‌تومانی به ۷۰ میلیون تومان رسید. پژو۴۰۵ نیز با افزایش هفت میلیون‌تومانی با قیمت ۴۹ میلیون تومان معامله شد. بر این اساس، بررسی‌ها از روند قیمتی بازار حاکی از آن است که پراید۱۱۱ با قیمت ۳۰ میلیون تومان، پراید ۱۳۱ حدود ۲۷ میلیون و ۵۰۰ تومان و تیبا صندوق‌دار ۳۱ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان به فروش می‌رود. سمند LX نیز در بازار ۴۹ میلیون تومان، سمند EF7 حدود ۴۸ میلیون تومان، پژو۲۰۰۸ حدود ۱۹۵ میلیون تومان، پژو۴۰۵ جی‌ال‌ایکس ۴۸ میلیون تومان، پژوپارس ۵۸ میلیون تومان، پژو۲۰۷ دنده‌ای ۷۷ میلیون تومان و پژو۲۰۶ تیپ۲ حدود ۴۵ میلیون و صد هزار تومان است.

ادامه از صفحه اول

تیغ دولبه ایمنی و اقتصاد هوایی

به‌ویژه اینکه به سبب فضای رانتی حاکم بر کشور و فشار قدرت سیاسی شرکت‌های هواپیمایی بزرگ، نادیده‌گرفتن خلأهای ایمنی آنها دور از انتظار نیست.

گرچه سازمان هواپیمایی کشوری بعد از متنوع‌سازی نرخ بلیت و قبل از شروع آزادسازی تلاش کرد اقداماتی درباره انضباط صنعت در حوزه ظرفیت نهادی یا خودتنظیمی بازار در پیش بگیرد؛ اما به نظر می‌رسد این اقدامات کفایت نکرده و نتوانسته موقعیت نظام ایمنی صنعت هوایی در قیاس با قدرت و انگیزه‌های آزادسازی را تقویت و تثبیت کند. ازجمله سیاست خودتنظیمی و در حوزه افزایش هزینه‌های اثرات خارجی، آیین‌نامه حقوق مسافر بوده و در حوزه انضباط و تنظیم ظرفیت مدیریتی و نظارتی سازمان هواپیمایی کشوری از مسیر ضابطه‌مندی کفایت سرمایه شرکت هواپیمایی سبب شد از رشد شرکت‌های هواپیمایی اجتناب شود تا امکان مدیریت فضای کسب‌وکار پس از آزادسازی اقتصادی از سوی سازمان هواپیمایی کشوری مقدور باشد یا برای تقویت ایمنی در بخش عملیات استفاده از مقررات یاسا مورد توجه قرار گرفت. هدف این قلم نقد آزادسازی اقتصادی حمل‌و نقل هوایی نیست؛ برعکس از آزادسازی اقتصادی حمایت می‌کند؛ چراکه آزادی اقتصادی شرایط بهره‌مندی اقشار کم‌برخوردار از حمل‌ونقل هوایی را فراهم کرده است و مشاهدات میدانی و برخی از آمارها نشان از کاهش قیمت بلیت هواپیما دارد؛ چراکه آزادسازی باعث می‌شود که ایرلاین‌ها صندلی بیشتری در بازار عرضه کنند و با رفع فضای تکلیفی و دستوری، پروازهای اجباری شرکت‌های هواپیمایی به شهرهای زیان‌ده کاهش پیدا کند. بنابراین قیمت تمام‌شده صندلی پرواز برای ایرلاین کم می‌شود و زمانی که میانگین قیمت بلیت کاهش پیدا کند، سبب می‌شود در مقاطعی بلیت خیلی ارزان شود و مردم کم‌برخوردار، توانایی خرید بلیت هواپیما را نیز پیدا کنند و برایند چنین موضوعی افزایش عملکرد صنعت هوایی است و درستی این فرضیه با بررسی آمار عملکردی صنعت هواپیمایی در سال ۹۶ و رشد پروازها و مسافرهای کشور با بیش از ۱۵ درصد نمایان می‌شود. نظام قیمت‌گذاری دستوری و دولتی با ایجاد قیمت‌های مصنوعی نمی‌تواند از منافع مصرف‌کنندگان نهایی حمایت کند؛ اما شوربختانه به نظر می‌رسد با وجود مزیت‌های آزادسازی اقتصادی، اثر سیاست‌های خودتنظیمی بازار و نهادی کم بوده یا سیاست‌های منسجمی به‌درستی آماده و اجرا نشده است. البته ناگفته نماند که روند نمودار میرا است و صنعت هواپیمایی کشور در حال وفق‌دادن خود به اثر آزادسازی اقتصادی است؛ اما آهنگ تعدیل اثرات جهش آزادسازی اقتصادی کند است و تعداد سوانح کشور بالاتر از میانگین جهانی قرار دارد. مسبب سیاست‌های احتمالا نامناسب، انگاره‌های حاکم بر فضای فکری کشور و صنعت هواپیمایی ایران است که برخی از آنها در زیر نام برده شده‌اند:

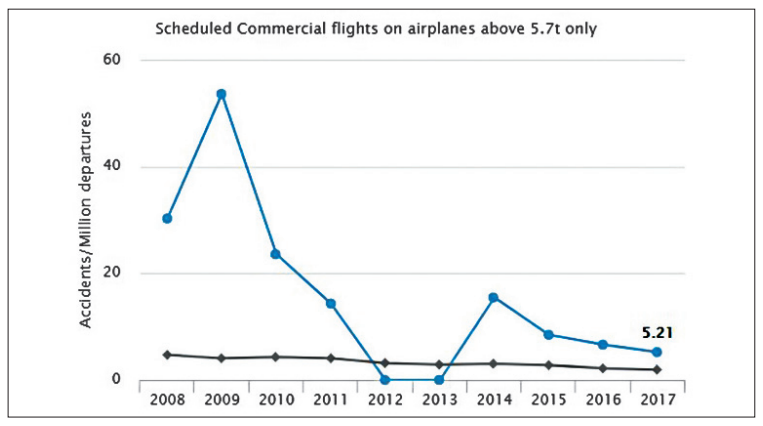

۱) دوران مقررات به سرآمده است و باید مقررات‌زدایی کرد و در نتیجه به مقررات ایمنی توجه نشده است.

۲) تصور نادرست از کوچک‌سازی دولت و به سبب آن کاهش نقش نظارتی سازمان هواپیمایی کشوری

۳) پیچیدگی و تناقض مقررات ایمنی و لزوم ساده‌سازی آنها

۴) بی‌توجهی به تضاد منافع یا فساد بین سازمان هواپیمایی کشوری و شرکت‌های هواپیمایی

۵) نبود ساختار مناسب حکمرانی هواپیمایی کشور مانند استقلال‌نداشتن نهاد بررسی سانحه

برای خروج از آشفتگی و کم‌انضباطی احتمالی صنعت هواپیمایی ایران، تدوین بسته سیاستی جبرانی برای رفع کاستی مناسب به نظر می‌رسد. برخی از بندهای آن می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

۱) وضع بیمه‌های اجباری درباره ریسک‌های شرکت هواپیمایی در راستای افزایش هزینه‌های اثرات جانبی و خودتنظیمی بازار

۲) بهره‌برداری از ظرفیت‌های نظارتی سازمان مردم‌نهاد برای افزایش شفافیت با هدف کاهش فساد

۳) حل‌وفصل مناقشه‌های حقوقی درباره خون‌بها و حقوق مسافر منطبق بر پیمان‌های هواپیمایی مونترال و ورشو برای افزایش هزینه‌های خارجی

۴) توسعه نظام فناوری اطلاعات و آماری ایمنی صنعت هوایی و انتشار عمومی

۵) تعریف سازوکارها برای استفاده از ظرفیت‌های نظارتی بخش خصوصی برای پوشش خلأ انضباطی و ظرفیت نظارتی سازمان هواپیمایی کشوری

۶) افزایش نظارت‌های سازمان هواپیمایی کشوری بر ساعات کاری خلبان‌ها در شرکت هواپیمایی

۷) افزایش نظارت‌های سازمان هواپیمایی کشوری بر تأمین قطعات و شیوه تعمیرات در شرکت‌های هواپیمایی

۸) توسعه و بهبود زیرساخت‌های حمل‌ونقل هوایی با تمرکز بر فرودگاه مهرآباد و نظام ناوبری هوایی برای پردازش افزایش پروازها با حفظ تراز ایمنی

در پایان پیشنهاد می‌شود برای روشن‌شدن تأثیر آزادسازی اقتصادی و ایمنی صنعت هوایی، آمار مورد نیاز از سوی سازمان هواپیمایی کشوری منتشر شود تا با بررسی دقیق‌تر امکان نتیجه‌گیری مطمئن‌تری فراهم شود و در صورت تأیید گمانه تأثیر مثبت آزادسازی اقتصادی بر ایمنی هوایی هواپیمایی، بخشی از ریشه‌های فاجعه سقوط هواپیمایی ATR متوجه تقویت‌نشدن نظام ایمنی صنعت هواپیمایی کشور در واکنش به آزادسازی اقتصادی است؛ اما دراین‌باره نگرانی نیز وجود ندارد و انتظار می‌رود با تدوین و اجرای بسته سیاست جبرانی، پایداری و تاب‌آوری صنعت هوایی ایران افزایش یابد و صنعت به سمت توسعه پایدار سوق پیدا کند.

خبر

از سوی وزیر نفت

خرید ۸۴ قلم کالای صنعت نفت دارای مشابه داخلی ممنوع شد

● وزیر نفت در ابلاغیه‌ای خرید ۸۴ قلم کالا و تجهیزات خارجی مورد نیاز صنعت نفت را که تولید مشابه داخلی دارند، ممنوع کرد. به گزارش وزارت نفت، بیژن زنگنه در این ابلاغیه عنوان کرد: در راستای اجرای منویات مقام معظم رهبری در حمایت از کالای ایرانی، قانون «حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات» علاوه بر اجرای مصوبات هیئت وزیران در ممنوعیت خرید کالای خارجی دارای مشابه داخلی، تأکید می‌کند که خرید کالاها و تجهیزات خارجی فهرست پیوست این ابلاغیه نیز از سوی شرکت‌های اصلی و تابعه پیمانکاران طرف قرارداد آنها (به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم) ممنوع می‌شود. در این ابلاغیه تأکید شده است که مدیران عامل شرکت‌های اصلی با تعبیه سازوکارهای کنترلی و نظارتی، برای حصول اطمینان خرید کالاهای یادشده از سازندگان داخلی، بر حسن اجرای آن نظارت لازم به عمل آورند. تجهیزات سرچاهی و تاج چاه، پکیج نمک‌زدایی، انواع ضدخوردگی، کاتالیست بازیابی گوگرد، تابلوی کنترل سرچاهی و... برخی از ۸۴ قلم کالایی است که واردات آن‌ها ممنوع اعلام شده است.

در چهار ماهه نخست سال ثبت شد

سهم ۷۷ درصدی اوراق مالی در تأمین اعتبارات عمرانی

● سهم منابع حاصل از واگذاری اوراق مالی در تأمین اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای، در چهارماهه نخست امسال به ۷۷ درصد رسید. به گزارش مهر، بنا بر اعلام معاونت امور اقتصادی و دارایی وزارت اقتصاد، سهم منابع حاصل از واگذاری اوراق مالی در تأمین اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای در چهار ماهه نخست امسال به ۷۷ درصد رسید. این در حالی است که در دوره مشابه سال ۱۳۹۶، اوراق مالی در تأمین اعتبارات مذکور، سهمی نداشته است. بخشی از اوراق منتشرشده در چهار ماهه سال جاری از محل ظرفیت بند «ز» تبصره ۵ قانون بودجه و مربوط به اسناد خزانه کوتاه مدت است که تا پایان سال باید تسویه شود. بنا بر این گزارش، در چهار ماهه نخست سال جاری، در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته، به‌دلیل استفاده از ظرفیت انتشار اوراق مالی در حدود ۱۸ درصد بودجه عمومی، برخی شاخص‌های بودجه‌ای دولت، به‌ویژه در حوزه اعتبارات عمرانی و همچنین تحقق منابع عمومی بهبود یافته‌اند؛ هر چند به‌دلیل رشد ۶۱ درصدی منابع نفتی نسبت‌به مدت مشابه سال گذشته، سهم این منابع در بودجه افزایش یافته است. در سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۶ به‌دلیل تشدید تحریم‌ها، در سال ۱۳۹۱ نسبت بودجه عمومی دولت به تولید ناخالص داخلی به پایین‌ترین حد خود رسید که مجددا شاخص مذکور به‌علت روند بطئی اصلاحات ساختاری در مالیه دولت و همچنین تبدیل بخشی از بدهی‌ها به اوراق بهادار، به‌ویژه در دو سال گذشته، روندی افزایشی یافت و در سال ۱۳۹۶ به ۲۱.۳ درصد نسبت به تولید ناخالص داخلی رسید.

۱۶۰۰ دستگاه اجرائی اطلاعات حقوق و مزایا را افشا نکرده‌اند

● رئیس مرکز فناوری اطلاعات سازمان اداری و استخدامی با بیان اینکه هزارو ۶۰۰ دستگاه اجرائی اطلاعات مربوط به حقوق و مزایا را ارائه نکرده‌اند، گفت: میزان حقوق مدیران دولتی بعد از تکمیل و ثبت اطلاعات مربوط به حقوق در سامانه جامع سازمان افشا می‌شود. به گزارش تسنیم، با گذشت دو سال از افشای فیش‌های حقوق نجومی و دستور رئیس‌جمهور مبنی بر ایجاد یک سامانه اینترنتی با امکان رؤیت برای عموم مردم به‌منظور نمایش میزان حقوق مدیران در دستگاه‌ها و ارگان‌های دولتی سرانجام و بنا به حکم ماده ۲۹ قانون برنامه ششم توسعه مقرر شد که از امسال حقوق مدیران از حالت محرمانه حقوق مدیران دستگاه‌های اجرائی افشا شود. قانون افشای حقوق مدیران دولت، در برنامه ششم توسعه به تصویب رسیده است و طبق ماده ۲۹ قانون پنج‌ساله توسعه آمده است که تمامی دستگاه‌های اجرائی، سازمان‌ها و شرکت‌های دولتی مشمول قانون شفافیت حقوق مدیران هستند و فقط وزارت اطلاعات، نیروهای مسلح و سازمان انرژی اتمی ایران از این حکم مستثنا خواهند بود.

بازتاب

استعفا از مدیرعاملی

● در واکنش به گزارشی با عنوان «زدوبند در یک پرونده ورشکستگی» در صفحه پنج روزنامه «شرق» در تاریخ ۹۷/۵/۲ به استحضار می‌رساند در جدول سهام‌داران شرکت تولی‌پرس در تاریخ ۹۶/۱۲/۲۹ که پیوست گزارش مزبور بوده است، سمت این‌جانب، مدیرعامل شرکت کیمیای ایران درج شده است، حال آنکه براساس آگهی روزنامه رسمی به شماره ۳۲۱۸۲/ت۳۲ مورخ ۱۳۹/۱۲/۷ از تاریخ ۹۰/۱/۳۰ رسما هیچ‌گونه سمتی در شرکت فوق نداشته‌ام و عملا نیز از تاریخ ۸۹/۱۲/۲۱ از مدیرعاملی شرکت کیمیای ایران استعفا کرده‌ام.